

[Formanden]

Nej, jeg påtalte det faktisk. Hvis det ikke blev klart opfattet, så lå der en påtale i det i en form, som jeg troede kunne forstås.

Lone Dybkjær (RV):

Tak, hr. formand!

Jeg tror, jeg skal starte med at svare på hr. Poul Nødgaards spørgsmål. Jeg vil da gerne sige, at jeg er utrolig glad for alle hr. Poul Nødgaards spørgsmål, for de gør mig virkelig klart, hvilket fremragende forslag Det Radikale Venstre her har fremsat.

For det første spørger hr. Poul Nødgaard, om der er mulighed for skatteforhøjelser som følge af dette forslag. Ja, det er klart, men der kan også være mulighed for besparelser. Kommunerne skal jo holde sig inden for de rammer, kommunerne nu engang har. Dette her er en kommunal aktivitet, som skal vægtes på linje med andre kommunale aktiviteter, og det vil sige, at dette forslag ikke drejer sig om noget, der er anderledes end så mange andre af kommunernes aktiviteter. Jeg mener faktisk, at det, hr. Poul Nødgaard siger om dette forslag, er vildt overdimensioneret.

For det andet spørger hr. Poul Nødgaard, om forslaget er konkurrenceforvridende. Det kan det være på linje med alle mulige andre kommunale forslag, der kan gå hen og blive konkurrenceforvridende. Det lyder, som om kommunerne aldeles ikke foretager sig noget som helst i forvejen, men er der noget, der er gået op for os, der har arbejdet lidt mere med dette forslag, så er det, at der i allerhøjeste grad i øjeblikket er tale om et gråt marked, og har dette forslag ikke ført til andet, så fører det i hvert fald til én god ting, nemlig at det område nu bliver synligt og bliver kortlagt.

Det har vist sig, at ingen havde nogen eksakt viden om, hvilke investeringer kommunerne havde foretaget, og den skal det her lille gode forslag frembringe, og det er da fint nok. Det har vist sig, at det er langt mere uigennemsigtigt på alle områder, end vi havde regnet med at det var, og forslaget indebærer, at det bliver gennemsigtigt, fordi aktieselskaber faktisk er gennemsigtige i forhold til næsten alle andre selskabsformer.

Dernæst vil jeg godt sige til hr. Poul Nødgaard, at med de ændringsforslag – som jeg skal vende tilbage til – der er stillet, er den ene procent røget ud, og der er nu kun en øvre

grænse på 10 mio. kr. Det er simpelt hen, fordi det var for bureaukratisk at køre rundt med 1 pct. Svaret til hr. Poul Nødgaard er altså, at alle kommuner nu kan investere 10 mio. kr., uanset om de er store eller små. Det belaster naturligvis de små kommuner lidt mere end de store kommuner, og det har vi fundet var ganske rimeligt i afbureaukratiseringens navn.

Så spørger hr. Poul Nødgaard, om vi, hvis de 10 mio. kr. er væk, kan hindre, at der bliver lagt pres på Folketinget. Nej, det kan vi aldeles ikke, nøjagtigt ligesom alle mulige andre forslag kan medføre pres på Folketinget. Jeg er fuldstændig overbevist om, at når vi i morgen skal diskutere forslag om erhvervszoner, hvor der i aftalen f.eks. er 10 erhvervszoner, skal der nok blive lagt pres på Folketinget om, at der skal være mindst 10 erhvervszoner mere, ellers skulle jeg kende kommunerne meget dårligt. Jeg vil tro, at dette forslag er for intet at regne imod, hvad vi førstebehandler i morgen. Det forslag støtter vi også – og støtter det loyalt, vil jeg gerne sige – fordi vi synes, der skal eksperimenteres omkring erhvervszonerne.

Jeg tror, at jeg ved at læse hr. Kim Behnkes kropsprog – hvis man må tillade sig at sige det herinde i Folketinget på denne tid af aftenen – kan se, at han er ret enig med mig i disse betragtninger, og derfor synes jeg, at hr. Poul Nødgaard skulle komme lidt ned på jorden. Det er simpelt hen ude af proportioner at køre helt op på de høje nagler med dette forslag, som hr. Poul Nødgaard gør det, og det er faktisk kun, fordi vi har lavet en fin og hæderlig aftale, at jeg ikke tager hårdere fat på hr. Poul Nødgaard i anledning af, hvad vi gennemfører i morgen omkring erhvervszonerne. Jeg synes, hr. Poul Nødgaard skulle dæmpe sig en anelse på nuværende tidspunkt.

Til spørgsmålet, om det her er en parallel til Østeuropa, vil jeg sige, at det aldeles ikke er en parallel til Østeuropa. Det er helt almindelige aktieselskaber. Hr. Poul Nødgaard sammenligner så med de statslige aktieselskaber. Jeg vil gerne sige, at de aktieselskaber, staten har privatiseret, meget ofte stadig væk har 100 pct. statslig aktiekapital. Det er der ikke tale om her. Her er der tale om, at ingen kommuner må have bestemmende indflydelse; der skal altså være andre med, og det vil sige, at der aldrig kan være 100 pct. finansiering fra en enkelt kommune.